

MĀ•TE DOMA KOCOURA?

ĀšterĀ½, 04 Ā•ervenec 2017

My ne, my máme doma koĀ•ku. KdyĀ¾ si ji mladí brali z útulku, mĀ›la jméno Freya. Prý je pojmenovaná po nĀ›jaké nĀ›Ā¾né víle, protoĀ¾ to je milouĀ•ká a hodĀ•ounká koĀ•iĀ•ka. (ChlupáĀ•i, co u nás naleznou domov, bývají vĀ¾dy z druhé ruky a tak jsou uĀ¾ pojmenování. Ale vĀ›tšinou si vyslouĀ¾í nĀ›jaké jiné jméno.) U Frey se Ā•asem ukázalo, Ā¾e to je víla zlovil a tak se jí neĀ™ekne jinak neĀ¾ PiĀ•ulína.

V pátek ráno jsem na ĀCERo2 poslouchala ranní glosu Jana Hrušinského o jejich kocourovi a jsem zjistila, Ā¾e naše PiĀ•ulína v tom není sama. Jen si to pĀ™eĀ•te. PĀ™ roku jsem pevnĀ› odolával naléhání své nejmladší dcery, abychom si poĀ™ídili kotĀ›. Mám tĀ™i psy a vím, Ā¾e pĀ™idat k nim ještĀ› koĀ•ku, by bylo nesmyslné. ProtoĀ¾ ale nepatĀ™ím k lidem, které touĀ¾ebnĀ› upĀ™ený dĀ›tský pohled nechává zcela chladnými, souhlasil abychom se šli na taková dvoumĀ›síĀ•ní koĀ•ata alespoĀ› podívat. Odchází z návštĀ›vy, pĀ™ekvapenĀ› jsem zjistil, Ā¾e kotĀ› do auta nesu já. První týden se zdálo, Ā¾e naše tĀ™i feny kocourka rozcupují a bude klid. Uplynul ovšem další týden a kocour se s pĀ™evahou vítĀ› ze rozvaloval v psím koši, kolem nĀ›hoĀ¾ na dlaĀ¾b feny a odevzdanĀ› ho pozorovaly. Dnes je Fipsovi, neboĀ› tak se ten malý niĀ•ema jmenuje, osm mĀ›sícĀ› a našel si bájeĀ•nou zábavu. KaĀ¾dý den, mezi 4. a 5. hodinou ranní, skoĀ•i nejprve na moji hlavu, kde se ovšem pĀ™iliš nezdrĀ¾í a pokračĀ•uje na hlavu mojí manĀ¾elky. V okamĀ¾iku, kdy otvíráme oĀ•i, bleskurychle kamsi mizí. D jsem se, Ā¾e na koĀ•ky nejvíc platí, postĀ™íkáme-li je studenou vodou. Usínám tedy vyzbrojen rozprašovaĀ•em na kvĀ›tiny a vĀ¾dy k ránu kolem sebe stĀ™íkám témĀ• bezprostĀ™ednĀ›. ManĀ¾elka se s promĀ•eným, ba dalo by se Ā™ obliĀ•ejem ptává, jaký Ā¾e pĀ›kný nápad jsem to teĀ•, v PĀ™ páte ráno zase dostal. Kocour nás odĀ›kud škodolibĀ› pozoruje a nevzrušenĀ› plánuje dalši pĀ™ebĀ›hnutí nebezpeĀ•ného území. JistĀ› si pĀ™ito pĀ™ipadá jako levicový fracek, pokudšející svĀ› osud tím, Ā¾e zavĀ›šen mezi vagony, jezdí od stanice ke stanici praĀ¾ským metrem. MoĀ¾ná se také vsadil se sousedovic koĀ•kou, Ā¾e dnes pĀ™es ty lidi, tedy pĀ™es nás, pĀ™ebĀ›hne to ovšem obyĀ•ejný vejtaha, ponĀ›vadĀ¾ dnes se mu to podaĀ™ilo jen tĀ™iadvacetkrát. Tak mne napadá, Ā¾e nic nemá pĀ™ehánĀ›t, ani láska ke zvíĀ™atĀ›m. Hned, jak si mladí tu „naši“ koĀ•ku pĀ™inesli z útulku, rozhodli se, Ā¾e bude mít pĀ™ístup po celém byĀ›. PĀ™ece jí nebudou omezovat. A tak do všech dveĀ™í vyĀ™izli o cm a do otvorĀ› nainstalovali prĀ›chozí koĀ•iĀ•i dvíĀ™ka. PiĀ•ulína jim sice po ránu nechodí skákat po hlavĀ›, ta má jiný tĀ› se brziĀ•ko ráno chodí dívat, jestli jí páníĀ•kové v noci neumĀ™eli. VyskoĀ•i na postel a packou je jemnĀ› šĀ›ouchá do oĀ•i, dokud jim Ā¾ivot nevrátí. A tak byla dvíĀ™ka (alespoĀ› do loĀ¾nice) zalepena. Ráno PiĀ•ulína dvíĀ™ka nedokáĀ¾e do nich vztekle mlátí packou tak dlouho, dokud jí nĀ›kdo dveĀ™e neotevĀ™e. SpokojenĀ› pak skoĀ•i do postele, usadí se nĀ› na hrudníku, chvilku po nĀ›m šlape, aby si hrudník zmĀ›kĀ•ila, a koneĀ•nĀ› uléhá, zaĀ•ne pĀ™íst a funí dotyĀ•nému do Po chvíli jí to pĀ™estane bavit a zaĀ•ne známá hra na oĀ›ivování mrtvol. A uĀ¾ jsem napsala, jak mydlí mého psa? Ne? Te teĀ• to víte. Jak spolu pĀ™ijdou do styku, koĀ•ka se odĀ›kud vynoĀ™í, pohlavky a syĀ•ením ho zaĀ¾ene nĀ›kam do kouta vyskoĀ•i nahoru a zlobnĀ› na nĀ›j zírá. Ale není to výjimka, uĀ¾ dávno není pravda, Ā¾e bĀ›Ā¾nĀ› psi útoĀ•i na koĀ•ky. DĀ› koĀ•kám pĀ™i setkání se psy zjeĀ¾ila srst a rychle vzali do zajeĀ•ich. SvĀ›t je naruby. KoĀ•ky jsou schopny terorizovat psa kterém si usmyslí, Ā¾e to není pes lidí, ale jejich vlastní pes, kterého dostali na hraní. I mnohem vĀ›tší pes má strach kolem roztomilé koĀ•iĀ•ky jenom projít, aby nĀ›jakou nekoupil pĀ™es Ā•umák. Mne PiĀ•ulína naštĀ›stí nemlátí, mne jenom ignoruje. Na vĀ›domí jsem vzata jen tehdy, kdyĀ¾ mladí odjedou a já se stanu vrchním krmiĀ•em. PĀ™ijdu k ní domu, abych jí pĀ™edloĀ¾ila Ā¾rádlo. PiĀ•ulína vyskoĀ•i na linku a oĀ•ekává, co jako bude. Kdyby to umĀ›la, tak luskne prsty a zvolí "Garsóón!" Pokud vytáhnu na prouĀ¾ky nakrájené syrové kuĀ™ecí maso, zaĀ•ne mi ho rvát z ruky, s dĀ›sivým mruĀ•ením které by se nestydĀ›l ani tygr, a celou mne zeslintá. Ale bĀ›da, kdyĀ¾ pĀ™edloĀ¾ím pouze paštiĀ•ku. Vztekle prskne, zaĀ•ne mrskat ocasem, a kdyĀ¾ mne nemĀ›Ā¾e za tu neuvĀ›Ā™itelnou drzost seknout, alespoĀ› vrhne zniĀ•ující pohled a vy nĀ›kam do výšin, protoĀ¾e to je koĀ•ka stromová. A tak i mne napadá, Ā¾e nic se nemá pĀ™ehánĀ›t, ani láska ke zvíĀ™atĀ›m. DEERES, všech kytiĀ•ek i zvíĀ™átek znalkynĀ› a velká kamarádka